

RENNING

ÍTRÓTTUR

»We can be heroes« stendur á blusuni, 19 ára gamli Marnar Djurhuus og hinir rennararnir um vikuskiftið fingi í Kjöpinhavn, tá HM var í maratónrenning har. Hann var kanska nærri tekstinum enn fleiri av hinum, tí tað eydnaðist Marnari at taka yvir 25 ára gamla metið hjá Absalon Hansen á hálva maratonteininum

Mynd: Hilmar Jan Hansen

Absalon Hansen, átti gamla metið á hálva maratonteininum ið Marnar Djurhuus tók í Kjöpinhavn um vikuskiftið

Savnsmynd

Absalon: HANN TEKUR FLEIRI MET

geri nú. Nú renni eg onkuntíð 130-140 km um vikuna um veturin, men eitt sindur styttri teinar og skjótari um summarið. Tað er jú um summarið, at flestu kappingarnar eru, men so ræður tað meira um at byggja sær ein góðan grundform upp um veturin.

Við øðrum orðum, so hevur renning síðstu sjeý árin verið ein fastur partur av gerandisdegnum hjá Marnari, ið sigur tað vera sjálvsagt, at hann fylgir renniskránni, tí tað er neyðugt, skal hann fáa nóg nógv burturúr.

– Er ringt og keðiligt veður, vindur og kalt, so ber altíð til at renna á rennibandi innandura, men annars royni eg at renna so nógv úti, sum eg kann. Tað einasta, ið kann forða mær, er um eg havi onkran skaða, men annars renni eg altíð eftir skránni, sigur hann.

– Úti renni eg fyri tað nógva fyri meg sjálvan, men tá eg renni innandura, er

tað ofta eitt sindur meira sosialt, tí tá er aloftast onkur annar har eisini. Yvirhøvur er rennaraverðin ein finur felagsskapur, har samanhaldið og vinarlagið er gott, so tað er finasta slag.

Fer ongan veg

Eftir at Marnar Djurhuus fyri hálvumfimmta ári síðani rann maratonteinin í skúlarrenningini, segði hann seg hava ein dreym um at koma til Oyggjaleikir, og tann dreymurin gekk út longu tvey ár seinni, tí hann var við á Oyggjaleikunum á Isle of Wight í 2011 og nú aftur á Bermuda í 2013.

– Annars havi eg ongar ætlanir um at flyta av landinum, fyri at gera meira við renningina. Í øllum førum ikki fyribils, tí eg trívist fint við at vera heima í Føroyum, sigur Marnar, sum í lötuni arbeiðir sum bakari í Saltangará, men undan tí hevur verið á kokkaskúla í Klaksvík, arbeitt sum kokkur í Havn og eisini hevur bakað

í Klaksvík, so hann er ikki heilt ókendur við forskotnar arbeiðs- og songartíðir, ið tó ikki hava forðað fyri renningini.

– Nei, tað ger mær ikki mun. Sum nú er, fari eg til arbeiðis klokkan fimm um morgunin, men eg eri so liðugur klokkan eitt seinna-partin. Vanliga fari eg heim at leggja meg eftir arbeiðstíð, áðrenn eg fari uppáttur at venja. So plagi eg at slappa av og hvíla meg, til eg skal til arbeiðis. Renningin fer við einum 15 tímum um vikuna og um veturin onkuntíð meira enn tað, men mær dámar at renna, so í míni verð hevur tað einki at siga.

Í vetur hevur 19 ára gamli morskranesmaðurin havt øgiliga góða framgongd, umframt at hann er sloppin undan skaðum og teimum bakkøstum, tað kann hava við sær.

– Tíðirnar eru blivnar betri og betri alla tíðina, so tað hevur gingið stútt framá. Nú fer so summarið at koma,

og tá ætli eg mær at vera við í so nógvum kappingum, sum gjørligt. Fyrsta stóra avbjóðingin verður ein árlig ungdomskapping í Göteborg í Svøríki, har eg fari at vita, um eg ikki kann koma so nær 15 minuttum á 5.000 metra teininum, sum gjørligt, sigur hann.

– Men tá vit tosa um mál í framtíðini, so er tað heilt greitt at vinna metall á Oyggjaleikunum. Og tey næstu árin verður tað á teimum somu teinunum, at eg fari at royna meg, so hálvt maratón passar mær fint, tí tá kann eg samstundis vera so mikið væl fyri, at eg eisini kann renna hinar kappingarnar, 5.000 og 10.000 metrar. Fulla maratonteinin tími eg ikki at hugsa um enn á sinni, tí hann er so drúgvur og krevur so øgiliga nógv, umframt at tú ert fullkomuliga í knúsi aftaná. Tað kanska eg fari at royna aftur, tá eg verði eldri, men er heilt avgjørt ikki á skránni her og nú.

– Tað eru ikki øll, sum taka venjingina líka gott til sín, hóast tey venja nógv, men Marnar sær út til at vera ein, ið hevur tað, sum skal til. Tað krevur nógv, men hann sær út til at hava tað, sigur Absalon Hansen, ið átti gamla metið á hálva maratonteininum, ið Marnar Djurhuus tók í Kjöpinhavn um vikuskiftið.

– Eg skrivaði saman við honum á Facebook kvöldið fyri renningina og ynskti honum góða eydnu, sigur Absalon, sum sjálvur var 28 ára gamal, tá hann niðri í Danmark setti sitt met í hálvum maratón tann 15. oktober í 1988, umframt at hann um sama mundið eisini setti fleiri onnur met – harav nøkur standa enn!

– Mær ger tað einki, um metini hjá mær verða tikin, tí ongantíð betri, enn at so er. Tað kann tykjast løgið at eiga met so leingi, men fyrr ella seinna mást tú rokna

við, at tey verða tikin. Og tað skal ikki undra meg, um Marnar tekur okkurt aftrat, sigur Absalon Hansen, ið heldur tað vera rætt av Marnari at satsa upp á teir styttru langteinarnar og bíða við fulla maratonteininum.

– Tá tú skalt renna fult maratón, kann tað bara koma til góðar, at tú ert skjótur á teimum fyrstu 10 kilometrunum, so í mínum eygum er Marnar á rættari leið. Hann skal bara halda fram, sum hann ger tað nú, tí hann er í ungum árum og hevur tíðina fyri sær sum langteinarennari.

Enn eru tó fleiri eldri met eftir at taka hjá Marnari, tí Albert Marni Joensen eigur føroysku metini á 5, 10 og 15 kilometrum, sum hann setti í 1993 og 1994, og so eigur Absalon Hansen framvegis metini á 20 og 30 kilometrum, umframt á fulla maratonteininum – øll frá 1988.

hilmarjan@sosialurin.fo